

Til det første kan jeg sige, at forældreskabet jo vil være fuldstændig, som det er i dag, hvis man vedtager det her beslutningsforslag. Der er ingen forandringer der. Familietyperne vil også eksistere, som de allerede gør i dag – det er blot for at forholde mig til den virkelighed, en ordfører tidligere appellerede så meget til vi skulle forholde os til. Det kan jeg give fru Lissa Mathiasen fuldstændig ret i.

Der blev for det andet spurgt, om vi i udvalgsarbejdet vil være med til at kigge på, om vi kunne finde frem til nogle flere oplysninger, der kunne gøre, at vi måske kunne finde flertal til dele af det, der står her. Jeg kan jo ikke svare andet end ja. Det er trods alt bedre at gå langsomt frem end at stå stille, og det vil altid være vores politik.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Meget af den her diskussion handler jo om, ikke logik, som jeg vist fik sagt, men om filosofi. Derfor synes jeg egentlig, at jeg må ud i et hjørne i forlængelse af det, hr. Martin Henriksen spurgte hr. Simon Emil Ammitzbøll om, for at komme til min egen forståelse af Det Radikale Venstres filosofi bag det her. Jeg forstod ikke helt svaret på, hvorfor Det Radikale Venstre sætter en grænse ved f.eks. tre forældre. Kunne jeg få en filosofisk redegørelse for, hvorfor man der trækker en streg i sandet?

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg vil sige, at jeg faktisk synes, det er lidt utroligt. Et er, at vi skal høre den slags fra Dansk Folkeparti, det er så fair nok, men det er utroligt, at vi her i Folketingssalen skal stå og diskutere noget om tre og fire forældre, og hvad ved jeg. Det, vi tager udgangspunkt i, er jo virkeligheden; det er jo ikke filosofi. Det er jo ikke teori, vi står og taler om. Det her er mennesker, som ikke kan leve på den måde, de har lyst til, for de ikke har samme rettigheder for deres barn i hvert fald, som andre har. Det er det, der er pointen: Det er nogle børn, der får mindre end andre. Det er det, vi tager udgangspunkt i. Så jeg synes, at vi skal holde op med at tage udgangspunkt i en eller anden mystisk snak om, hvor mange forældre vi ellers kan komme op på. Vi skal forholde os til, at der er nogle mennesker, vi gerne vi hjælpe.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Søren Pind for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Pind (V):

Det er nok mine åndsevner, den er gal med, for jeg forstod egentlig ikke svaret. Det var hr. Simon Emil Ammitzbøll, der selv trak en grænse – det var vist det udtryk, der blev brugt – som gik ud på, at det ville Det Radikale Venstre ikke, for det havde Det Radikale Venstre ikke nogen planer om. Jeg forstår ikke baggrunden for grænsen, og det er den, jeg beder om at få defineret.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Hr. Søren Pind har fuldstændig ret, når han citerer mig for at have sagt, at det har Det Radikale Venstre ingen planer om. Jeg kan sige, at jeg som ordfører på området aldrig har fået en henvendelse fra nogen mennesker, der havde et ønske om lige præcis det teoretiske eksempel, som hr. Søren Pind og tidligere hr. Martin Henriksen har fremdraget her i dag. Til gengæld har jeg fået masser af henvendelser fra folk, der er i den situation, at de lever i et lesbisk registreret parforhold og har børn og ikke har kunnet give deres børn de samme muligheder, bl.a. hvad angår orlovsbetingelser, så de kunne være sammen med deres børn på samme måde som heteroseksuelle. Det gælder også i forhold til de arvemæssige forhold.

Det er klart, at Det Radikale Venstre forholder sig til ethvert problem, som nogen henvender sig om. Jeg har aldrig fået en henvendelse om det her i praksis, og det kan da godt være i en eller anden ukendt fremtid, hvis der kommer et stort pres, at man kan gå ind i alle mulige diskussioner. Men indtil den situation opstår, synes jeg, at vi skal lade være med at forholde os til alle mulige fortænkte eksempler, men forholde os til den virkelighed, at vi har givet lesbiske ret til kunstig insemination på det offentlige register, og derfor skal deres børn selvfølgelig kunne få den samme omsorg som alle andre børn.

Kl. 14.45

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.